

BASIN AÇIKLAMASI

Sağlık Emekçisinin Hakkı Gasp Edilemez!

Değerli sağlık emekçileri, hastalarımız, hasta yakınlarımız ve kıymetli halkımız;

Bugün burada bir kez daha "Artık yeter!" demek için bir aradayız.

Aramızda, ilimizde bir panel için bulunan Türk Tabipleri Birliği Merkez Konsey üyeleri de yer almakta. Eylemimize ve haklı taleplerimize verdikleri destekle güç kattıkları için kendilerine bir kez daha "hoş geldiniz" diyoruz.

Artık yeter diyoruz çünkü her geçen gün daha fazla yoksullaşan biziz. Günden güne artan enflasyon karşısında ezilen, emeğinin karşılığını alamayan biz sağlık emekçileriyiz. Geçen yıl da bu sorunları dile getirdik, bugün hâlâ aynı mağduriyetlerle mücadele ediyoruz.

6 Ağustos 2024 tarihinde yürürlüğe giren Sağlık Bakanlığı Ek Ödeme Yönetmeliği, sağlık emekçilerinin yıllardır süren gelir güvencesi sorununu daha da derinleştirmiştir. Yönetmelikle birlikte teşvik ödemeleri; belirsiz, keyfi ve şeffaflıktan uzak bir şekilde dağıtılmaya başlanmış, sağlık çalışanlarının maaşları adeta piyango sistemine dönüştürülmüştür. Bu durum sadece gelir kaybına değil, aynı zamanda çalışma huzurunun ve motivasyonun ciddi biçimde bozulmasına da neden olmuştur.

Ek ödeme sisteminde yapılan bu değişiklikler, emekçilerin zaten kırılğan olan ekonomik koşullarını daha da ağırlaştırmıştır. Giderek artan enflasyon karşısında maaşlarımız, her ay erimekte; yapılan zamlar, daha elimize geçmeden anlamını yitirmektedir. TÜİK verilerine göre resmi enflasyon yüzde 70'lere dayanmışken, bizlerin aldığı maaş artışları bu oranların çok altında kalmaktadır. Gerçek enflasyon ise mutfaktaki yangında, pazardaki fiyatlarda, kira bedellerinde kendini göstermektedir. Kısacası, maaşlarımız enflasyon karşısında savunmasız bırakılmıştır.

Sağlık emekçileri için belirlenen ücretler, artık yoksulluk sınırının dahi altındadır. Türkiye'de dört kişilik bir ailenin yoksulluk sınırı 80 bin TL'ye yaklaşmışken, sağlık çalışanları bu rakamların çok gerisinde, insanca yaşam koşullarından uzak bir hayata mahkûm edilmektedir. Gecesi gündüzüne karışan nöbetlerin, pandemi döneminde alkışlanan fedakârlıkların karşılığı bu olmamalıdır. Bizler adil, sürdürülebilir ve yoksulluk sınırının üzerinde bir temel ücret istiyoruz. Geleceğimizi güvence altına alacak kalıcı bir gelir düzeni talep ediyoruz.

Sendikamız, bu adaletsiz yönetmeliğin iptali ve yürütmesinin durdurulması için Danıştay'da dava açmıştır. Hukuki mücadelemizi sürdürürken bir yandan da tüm sağlık emekçilerini bu sürece sahip çıkmaya çağırıyoruz. Çünkü biliyoruz ki haklarımızı korumanın tek yolu birlikte durmak, birlikte mücadele etmektir.

Ne yazık ki bu haksızlıklar karşısında, sağlık çalışanlarının haklarını korumakla görevli olduğunu iddia eden bazı sendikalar sessiz kalmaktadır. Özellikle 16 yıldır yetkili sendika sıfatıyla hareket eden Sağlık-Sen, bu sistemin inşasında doğrudan rol oynamış, Bakanlığın politikalarının arkasında durarak sağlık emekçisinin emeğini yok saymıştır. Sağlık emekçileri, bu suskunluğun ve ortaklığın bedelini her ay eksilen gelirleriyle ödemektedir.

Bu koşullarda sadece teşvik sisteminin adil olması değil, gelir dağılımının temelini oluşturan yapının bütünüyle değişmesi elzemdir. Teşvik ödemeleri, adeta lütuf gibi sunulmakta; üstelik hangi kriterlere göre dağıtıldığı gizlenmektedir. Döner sermaye gelirlerinin nereye harcandığı, hangi kıstaslarla paylaştırıldığı konusunda çalışanların hiçbir söz hakkı yoktur.

Her geçen gün artan hasta yoğunluğu, işlem sayısı ve hizmet yükü ortadayken; teşvik ek ödemeleri ise adeta eriyor. Sadece son üç ayda teşvikler yaklaşık %50 oranında düşmüş durumdadır. İş yükü artarken gelirimizin azalması, sağlık emekçisine reva görülen bu adaletsizliğin en açık göstergesidir.

Civar illerdeki benzer hastanelerde teşvik ödemeleri, neredeyse Tatvan Devlet Hastanesi'nin iki katı düzeyindeyken; hasta sayısı, yapılan işlem ve sunulan hizmet miktarı artmasına rağmen bizdeki teşviklerin düşüş göstermesinin sebebi nedir? Bu adaletsizliğin, bu dengesiz dağılımın gerekçesi neye dayanmaktadır? Emek aynı, yük aynı, hatta daha fazlası... Peki neden karşılığı bu kadar eksik?

Teşvikler artık teşvik etmiyor.

Bu haliyle teşvik sistemi, çalışanı motive etmek bir yana, emeği değersizleştirmenin ve gelir güvencesini zayıflatmanın bir aracı haline gelmiştir. Bu nedenle 2022 yılında kaldırılan Döner Sermaye Komisyonlarının yeniden, etkin ve şeffaf bir şekilde kurulmasını talep ediyoruz. Sağlık çalışanları, bu süreçlerde sadece izleyici değil, karar alıcı olmak zorundadır.

Sağlık hizmeti bir kamu hizmetidir. Bu hizmetin yürütücüsü olan sağlık emekçileri, ticarileştirilmiş hastane mantığıyla değil, insan onuruna yaraşır bir çalışma ortamında görev yapmak istemektedir. Sağlık sisteminin sürdürülebilirliği, çalışanların insanca yaşayabilmesine ve emeğinin karşılığını almasına bağlıdır.

Elbette bu tabloyu sadece yanlış politikalarla açıklamak eksik olur. Üç yıldır yetkili sendika olduğumuz Tatvan Devlet Hastanesi'nde, KESK'li tek bir idarecinin bile bulunmaması nasıl açıklanabilir? Tüm yöneticilerin istisnasız şekilde aynı sendikanın —evet, o meşhur sarı sendikanın — Sağlık-Sen'in üyesi olması liyakatle mi ilgilidir, yoksa tamamen sendikal kartvizit üzerinden yapılan bir kadrolaşmanın sonucu mudur? Yönetici olmanın tek şartı, belirli bir sendikanın üyesi olmak mıdır? Bu liyakatsiz yapı, sadece kurum içi adaleti zedelemekle kalmamakta; aynı zamanda emeği değersizleştiren, ayrımcılığı derinleştiren bir sistemin devamını sağlamaktadır.

Bizler, bu mücadeleyi sadece kendi adımıza değil, nitelikli ve sürdürülebilir anadilinde sağlık hizmeti almak isteyen tüm toplum adına veriyoruz.
Çünkü sağlık emekçisinin sömürüldüğü bir sistemde, halk sağlığı da güvende değildir.

Son olarak sadaka istemiyoruz
Ulufe istemiyoruz
İhale peşinde değiliz o sizin işiniz
Hakkkımız olanı istiyoruz
Ve örgütlü mücadelemizle alacaęız
Yaşasın örgütlü mücadelemiz